

Con không h n n n gì m , cũng ch ng c n m ph i nuôi, càng ch a xin m m t xu m t chính nào

Con c nghĩ mãi, r t cu c m có ý nghĩa gì v i con? M ch ng qua là m c a ch ng con. Tr c khi l y anh y, m ch ng có chút ý nghĩa nào đ i v i cu c s ng c a con. Cu c s ng c a con là do b m đ c a con cho con. K n th c, năng l c, s giáo d c, cách đ i nhân x th , ... c a con ngày hôm nay đ u là do con th a h ng t b m con, ch ng có tí t o tèo tèo nào c ng hi n c a m . Th nên con m i không tài nào hi u n i, r ng vì sao ngay sau khi k t hôn, bao nhiêu ngày tháng c a su t hai m i năm con s ng trong cu c đ i này t t n t t l i ph i tr v s không, r i ph i tr thành ng i c a nhà m , mà đúng h n là ng i nh nh t trong nhà m . Nói nh nh t là vì đ a v c a con trong nhà còn bé nh h n c đ a con trai hai tu i c a con. Nói th t là con c m th y r t b t công. B m con nuôi d y con h n hai m i năm ròng rã, còn m thì nh t nh nh l y thành qu k t tinh c a 20 năm y, nói tr ng ra là m không làm mà h ng, ng i mát ăn bát vàng. Th nên nh ng vi c con làm cho m , m nên c m n b m con và công s c con b ra. N u m không th y c m kích thì cũng đành v y nh ng m cũng đ ng nên c ý t o ra ý nghĩa này n đ i v i con, đ ng nên l y kính hi n vì ra mà xăm xoi nh ng vi c con làm, khác nào b i lông tìm v t, nh t x ng trong tr ng gà, rõ ràng là v a đ c ăn v a đ c nói. Ban ngày con có công vi c c a riêng con, kinh t tr c nay v n đ c l p, nên con ch ng h ph i đ a đ m vào con trai m , và cũng ch a m t ngày nào ph i s ng nh vào đ ng l ng c a con trai m . Kh năng ki m t n c a con ngày hôm nay là nh công giáo d c c a b m con và công s c con không ngày nào ng ng n l c h c t p mà thành. Cho nên con không th ch u đ ng n i cái ý nghĩ là đ ng t n con ki m ra nghi m nhiên ph i c ng hi n cho nhà m và sau đó tiêu đ ng t n c a chính mình l i c ph i nhìn xem s c m t c a m th nào, làm gì có chuy n đ y?

Con không h n n n gì m , cũng ch ng c n m ph i nuôi, càng ch a xin m m t xu m t chính

nào. Con có thể tôn trọng ý kiến của mẹ nhưng không thể mẹ quyết định được. Cho nên bây giờ con phải chính thức nói rõ ràng ra để mẹ hay: tôi đi là con trai, nên trong những ngày hè nóng bức mẹ nên để con thoải mái đi học, mẹ không được có ý kiến. Hôm sau con còn phải đi làm nữa mà, chị tôi cũng đi học rồi quan trọng đi với con. Còn nữa, "Phật có thí phước vàng, người có quần áo", con cần mua mấy bộ quần áo hay mấy đôi giày thì đây là việc của con, xin mẹ nhé cho, tôi biết là do con kiêu căng, con tiêu tiền nào thì con cũng có chuần mức của con, nếu mẹ muốn quản lý thì xin đi mà quản lý tiền nong của con trai mẹ. Con kiêu căng nên bị công sự và khả năng của mình, nên quyết không hề muốn phải đi thăm dò sự thật của mẹ thì nào. Lại nữa, mẹ đừng nên mắng mắng cho riêng con trai mẹ gì gì giang hồ gì gì đó, nếu mà con không đi làm thì thôi chứ đi Trung Quốc du lịch hai tuần năm ngoái của mẹ là tiền ở đâu ra.

Con càng nghĩ càng thấy thế ra mẹ chỉ có một kiểu ý nghĩa nào đi với con thôi, nếu mà có một ý nghĩa nào đó về hình thức thì mẹ cũng qua chị là mẹ của chị con thôi. Tất cả công sự tình cảm của mẹ đều dồn cho anh ấy, người báo đáp công lao mẹ là anh ấy. Tôi nghĩ thế này, người mà con cần báo đáp cũng chỉ có một mẹ thôi. Nếu hôm nay bố mẹ con cũng soi mói con trai mẹ này thì mẹ có cảm thấy được chứ không? Và con trai mẹ sẽ đáp ứng được mấy phần yêu cầu của bố mẹ con đây?

Cho nên về sau này, nếu mẹ muốn ăn hoa quả thì sai con trai mẹ đi mua cho mẹ ăn, vì đây là việc của anh ấy đáng phải làm, quần áo thì cũng sai anh ấy giặt, đừng nào thì mẹ cũng đã giặt quần áo cho anh ấy hơn hai mươi năm kia mà (còn con thì đến một đôi đôi cũng chưa bao giờ phải giặt quần áo). Nếu mẹ muốn đi khám bệnh thì bố con trai mẹ xin nhé mà đi, con không muốn năm nào cũng bố con quan tâm đến tôi thế này không nghe phép năm. Trong khi bố con cứ mồm thì mẹ bóng gió mát mẻ riêng con sự khéo kém. Bởi vậy, khi mẹ buồn, con cũng có cách nào để để lòng trẻ con. Nói tóm lại, anh ấy hiểu thấu hiểu mẹ là đúng, còn con, con phải đem cái hiểu thấu của con báo đáp cho người đã sinh thành ra con. Nếu mẹ muốn con làm việc gì thì mẹ làm nên bố tôi mắng mắng và thề mắng con, vì riêng con đâu có hiểu như mẹ, làm giúp mẹ là làm giúp mẹ trên danh nghĩa là mẹ đẻ của chị con, tất cả chỉ có vậy thôi. Nếu anh ấy không phải là chị con, mẹ tôi nghĩ mẹ sẽ có vinh hạnh gì sao? Hơn nữa mẹ cũng nên chú ý khó xem thì sẽ vào, bây giờ là thời điểm trẻ tuổi thuê người làm việc nhà rồi, mẹ đã không trẻ tuổi cho con thì mẹ lúc con làm giúp mẹ, mẹ nên mẹ mắng mẹ đúng chứ!

Cuối cùng, con viết thư này chỉ để mẹ cho con là phải nghe nghe chuyện vô luân, nhưng gì mà người và người là phải tôn trọng nhau, và con đi xa với mẹ cũng trên nguyên tắc của bố mẹ này. Nếu mẹ không thể tôn trọng những cảm nhận của con thì coi như con cũng xin những mẹ một chút vì mẹ dù sao cũng là người đi trước, nhưng con vẫn cần phải nói cho hết nhé. Chị mẹ sẽ báo "Làm dâu nhà người phải hiểu đạo lý", nhưng về phía con cũng vẫn phải đi, con không phải do mẹ nuôi dạy, càng không nên nể gì mẹ, và con cũng đã phát huy tất cả khả năng của mình và tôn trọng của mình. Còn những điều của mẹ thêm là phía mẹ. Tôn trọng người khác là tôn trọng chính mình, mẹ nhé!